

bodo morali vsaj za celjsko okolico ustanoviti novo politično društvo ali pa napraviti red v „Napreju“.

Dr. Korošec je potemtakem izvoljen kot kandidat treznomiselnih in složnih spoduještajerskih Slovencev, v boju proti njem so Nemci, nemškutarji in fanatizirani slovenski liberalci. Po teh dejstvih bo novoizvoljeni poslanec moral tudi uravnati svoje korake!

Volilna borba.

Število glasov pri volitvi pete kurije. Ptuj (mesto): Korošec 53, Rebek 12, Vračko 468. Ptuj (okolica): K. 349, R. 6, V. 91. Slovenji Gradec (mesto): K. 24, R. 1, V. 102. Dobrna: K. 203, R. —, V. 30. Rečica: K. 256, R. 5, V. —. Sv. Jurij ob Taboru: K. 217, R. 27, V. 9. Oplotnica: K. 53, R. 1, V. 96. Ljubno: K. 141, R. 1, V. —. Braslovče: K. 152, R. 7, V. 14. Sv. Peter pod Sv. gor. K. 84, R. 18, V. 38. Daj pri Hrastniku: K. 64, R. 16, V. 3. Ka. obje: K. 82, R. 3, V. —. Kozje (trg): K. 90, R. —, V. 9. Šmartno: K. 84, R. —, V. 9. Ponikva: K. 50, R. 12, V. 8. Grušovje: K. 63, R. —, V. 3. Frankolovo: K. 166, R. 14, V. 2. Sv. Lovrenc na Dr. p.: K. 164, R. 2, V. —. Lubnica: K. 46, R. —, V. —. Brezen: K. 37, R. —, V. —. Dohé: K. 41, R. —, V. —. Skomre: K. 42, R. 1, V. 4. Paka: K. 15, R. 1, V. 6. Vitanje (trg): K. 3, R. —, V. 38. Stopercce: K. 74, R. 1, V. 24. Vel. Obrež: K. 6, R. 8, V. 11. Loče-Mostec: K. 12, R. 20, V. 1. Mihalovec-Rigonce: K. 30, R. 5, V. —. Sela: K. 7, R. 26, V. —. Gaberje: K. 19, R. 15, V. 2. Celje (mesto): K. 34, R. 64, V. 405. Pakl 1. Ormož: K. 34, R. 2, V. 109. Noršinci: K. 59, R. —, V. 12. Sevnica (trg): K. 80, R. 42, V. 23. Blanca: K. 82, R. 24, V. 5. Brezje: K. 32, R. 14, V. —. Pameče: K. 88, R. 1, V. —. Sv. Miklavž pri Sl. Gr.: K. 48, R. —, V. 12. Günther 20. Podgorje: K. 128, R. —, V. —. Legen: K. 126, R. —, V. 1. Golavabuka: K. 81, R. —, V. —. Vrbe: K. 92, R. —, V. 1. Logarovi: K. 87, R. —, V. 3. Št. Vid pri Ptuj: K. 6, R. —, V. 115. Mozirje: K. 213, R. 27, V. 10. Vodušek 1. Sv. Miklavž pri Ormožu: K. 73, R. 8, V. 32. Sela K. 7, R. 26. Gaberje: K. 19, R. 15, V. 2. Šmartno: K. 92. Sv. Miklavž pri Slov. nigradu: K. 48, V. 12. Günther 20. Sevnica: K. 80, R. 42, V. 23. Crkovec: K. 105, V. 11. Brebrovnik: K. 168, V. 3. Hermanci: K. 50, V. 20. Vitan: K. 41, R. 40, V. 8. Kog: K. 40, R. 27, V. 10. Veličane: K. 67, V. 12. Šmarje pri Jelšah: K. 30, R. 28, V. 7. Vod. 1. dr. Georg 1. Št. Vid pri Grobelnem: K. 20, R. 3, V. 1. Zreče: K. 123, V. 18. Stranice: K. 5, R. 1, V. 31. Velika Nedelja: K. 80, R. 12, V. 25. Sodinci: K. 73. Podgorci: K. 89, R. 2, V. 1. Sv. Peter v Sav. dol.: K. 120, R. 3, V. 13. Rogatec: K. 4, R. 1, V. 117. Domačka gora: K. 56, R. 4, V. 5. Sv. Florijan: K. 67, V. 2. Sv. Rok: K. 34, V. 10. Stopercce: K. 74, R. 1, V. 24. Zetale: K. 11, R. 18, V. 12. Čermožišče: K. 46, R. 10, V. 5. Dobrina: K. 1, R. 2, V. 60. Kočice:

si predstavljala, da so še drugi mladeniči lepši, in se tako tolažila in varala sama sebe. Pa pozabiti vsekako ni mogla tega Silvestra...

Kaj je bilo to, ki je napolnjevalo oboje sre? Ali kes; morebiti tiha prošnja za sporazumljenje? Mar je bilo ono čustvo, ki je dalo hrano in prostor podobama, koji nista hoteli več proč, čustvo ljubezni, ki se je siloma vzbujalo in pretilo z nesrečo celega življenja, ako poslušata svojo nelepo trmo in se ne sprijaznita zopet? Nekaj je moralo biti, ker trpela sta oba.

III.

Drugi dan po nedelji, ko se je še komaj videlo, so že rezali Četinovi kosci po travniku. Razkoračeni so mahali enakomerno in cvetke in trava je klonila smrti kosi. Vmes je zavriškal kateri in brusil koso, kar se je mešalo z enakomernim „rsk, rsk“ kose, zvoneč k pogrebu travi zeleni. Ko je vzplavalo solnce na vesoljni prostor, je bilo pol travnika pokošenega. Trava je ležala v plastéh, kakor v hudi bitki vojaki na bojišču. Lesketala je še na nji zadnja smrtina rosa, ki je ginila čim dalje bolj pred solčnimi žarki.

Zenske so prišle na travnik z grabljami, v belih rokavcih* in kratkimi krili do gložnjev, ter prinesle koscem južine. Same so se pa spravile, da enakomerno razgrnejo pokošeno travo, da se bolje in hitreje suši.

Še ni zvonilo poldan, že je bil travnik pokošen. Po obedu, ki je zelo obilen in raznovrsten, že stara navada prebivalcev Slovenskih gor, je

K. 22. R. 3, V. 9. Nadole: K. 81. Rožacka Stalina: K. 3, V. 91. Sv. Hieronim: K. 70, R. 18, V. 4. Razbor: K. 85. Prosimo še nadaljnjih poročil!

Ptuj. Nemci, da še bolj nemškutarji so napeli vse sile, da je prišel slednji njihov mož k volitvi; posebni odbor je strastno agitiral za Wratschka; Slovenci na Ptuj pa se po stari navadi niso nič ganili. Pri volitvi so Nemci v predsobi trgali hlapcem in drugim listke iz roke ter jim prečrtavali slovenskega kandidata. Nekaj sramotnih izdajic je vkljub temu glasovalo za Rebeka.

Ljutomer. Okrajni glavar Rajner je očitno zavzemal stališče proti dr. Korošcu. Po žandarmeriji je dal zasledovati vse, ki bi trgali lepake za Rebeka in Vračko.

Celje. Nemci so delali z vsemi sredstvi za izvolitev Vračkovo. Vkljub temu so se našli „rodoljubi“, ki niso hoteli voliti dr. Korošca. Zvečer so v gostilni „Pri Jeleni“ z nervozno napetostjo pričakovali izida volitev. Ko je prišel nek uradnik z glavarstva ter izrazil mnenje, da bo Vračko gotovo dobil toliko glasov, da pride z dr. Korošcem v ožjo volitev, je g. Gradišnik vskliknil veselja. Dr. Hrašovec je zgubil v Celju popolnoma vodstvo, mladi so mu zrastle čez glavo. Celjsko Slovenstvo je desorganizirano do skrajnosti, odkar nimamo več dr. Dečka.

Rebekovi plakati. Ne vemo, kdo je dal delati plakate za Rebeka, ampak to vemo, da ni protestiral proti njihovi vsebini. Na plakatih se očita namreč duhovščini, da zlorablja prižnico. Ko pa so duhovniki priporočali in sami podpirali Rebeka v njegovi obrti, takrat to ni bila „zloraba“, ampak narodna dolžnost. Naj si duhovniki iz tega izvajajo potreben nauk!

Sv. Jurij ob južni železnici. Tukaj se je strašno agitiralo za Rebeka. Odlikoval se je posebnost naš župan, ki niti ni hotel legitimacij pošiljati na dom, na kar opozarjamo okrajno glavarstvo.

Nesramnost nemških tovarnarjev. Kakor se nam poroča, so razni nemški tovarnarji zlasti v celjskem okrožju ukazali svojim uslužbencem, da imajo ti prinesiti svoje glasovnice pred volitvijo v tovarniške pisarne v pregled. — Prosimo zavedne Slovence, naj nam vsak tak slučaj naznanijo ter navedejo v dokaz tudi ar. prič. Mi bomo stvar naznanili državnemu pravdniku in sodišču, ki bo Nemce naučilo, kaj se pravi tajna volitev. Zoper tako nasilje naj se drugi kliče na pomoč volilni komisari. — Od druge strani smo zvedeli, da tovarnarji niso dali dopusta volilcem, ki so hoteli svoje glasove oddati za dr. Korošca.

Konjiški okraj. Novi c. kr. okr. glavar konjiški iz Celja, slabo znani Lehmann, je za dan volitve v 5. skupini kot komisarije nastavljal vse mogoče ljudi in za grušovsko občino celo konjiškega živinozdravnika, ki niti slovenski ne zna. Prednik njegov baron Müller je ravnal bolj pravično in modro. Lehmann je naravnost možem priporočal, da volijo orehovskega prvaka Vračkota. Uboga Slovenija!

odšlo nekaj koscev domov, da pripravijo in sklepajo kose za drugi dan, za drugega gospodarja. Nekateri so pa ostali, da pomagajo obračati suščo se travo.

Razun mladine je bilo tudi več priletnih, kakor Blaž, Dominik in drugi, ki so bili stalni delavci pri Četinu. Ti so ostali še drugi dan.

Starost pa ima vedno prednost povsod. In pri Četinu tudi niso delali izjeme. Zato so veljale tukaj največ šale in dovtipi starejših. Posebno Blaž Gobec jih je imel polno kapo, ki ga je spremljala po leti in po zimi, in Dominik Žejen mu je pomagal. Razume se, da je bil vedno vrišč med ženstvom, ki se je smejal vsaki stvari, kakor če bi razpodel jato lastavic.

„Tako je dandanes,“ je menil Blaž, „da nam že babnice ukazujejo!“

„Kje vam pa kdo sili v ospredje,“ se je odzval nek ženski glas.

„Kje? — Povsod! Vse hočejo vedeti bolje in jezik jim miga, kakor psičku repec! — Babe so babe...!“

„No... ali ni res? Sicer je to že od Adama in Eve sem taka šega. Vendar tako hudo ni bilo, kakor dandanes!“

Med dekleti je zavrelo: jele so se hudoovati. Seno se je pa sušilo pod vročimi solčnimi žarki, da je bilo veselje. Jutri bo suho.

Ko so prišli drugo jutro na travnik, da zopet obrnejo napol suho travo, so našli na Vrbinovem travniku kosce in druge, ki so delali. Oboji so se pozdravili veselo.

Kozje. Za Vračko so v Kozjem glasovali skoro izključno c. kr. uradniki! To je stara ljubezen do Slovencev!

Sv. Ilj v Slov. gor. — naš!

Vest, da je enkrat otet naš čez vse ljubi in dragi Št. Ilj, se je med našim ljudstvom sprejela s takim veseljem, s tako radostjo, da je vstipelo veselja srce vsakomu, ki misli in čuti z nami. Prijatelj je hitel k prijatelju poročat, da je konec dolgotrajnega suženjstva. Pa saj so naši rodoljubi tudi zaslužili to veselje, kajti boj, ki so ga bili gg. Thaler, Rožkar, Kelemina, Freibam in mnogi drugi, je bil težaven boj; boj ki je zahteval mnogo žrtv, mnogo truda. Če samo pomislimo, da je Št. Ilj v najnevarnejšem kotu naše meje, komaj pol ure od Spielfelda, kamor je že od nekdaj z vso silo drvil nemški živelj, kjer je železnica, ki drvi po sredi našega kraja, privabila mnogo tujcev, moramo si misliti, da so naši boji hudi. Nasprotnik je drzen, postavil si je nemško šolo, postavil „kobačo“, a pomagalo mu ni nič, vse občine so naše, nemčurji pa so si samo razbili ob železni naši vatrajnosti svoja — buče! Rojaki širom slovenske naše domovine, veselite se z nami veselimi, kajti Št. Ilj je res slovenski, je popolnoma — naš!

Politični ogled.

Državni zbor. V torek ni bilo seje državnega zbora. Predsednik jo je odpovedal. Okoli 11. ure pa se je zbralo pod predsedstvom Pradejevim 75 poslancev raznih strank v dvorani državnega zbora k pogovoru. Poslanci so protestirali proti protizakoniti odpovedi seje. Prade je izrekel obžalovanje nad odstopom Hohenlohom, ki je bil prvi proti predznostim Ogrske. Zbor je poslal Prade in tri od shoda izvoljene zapisnikarje k predsedniku državnega zbora, grofu Vettru, protestirat proti temu, da ni seje, in zahtevati, da predsednik še tisti ali drugi dan ob 11. uri skliče sejo. Predsednik je odgovoril, da mu to ni mogoče, ker smatra za protustavno, da bi bila seja, ko je odstopilo ministarstvo. Ko se je nato zopet nadaljeval sestanek poslancev v državnem zboru, je Prade ogorčenim poslancem to naznanil (Klici: V dumi (ruska poslanska zbornica) je boljše!) ter izjavil, da se po nasvetu Kathreinovem ravnokar vrši seja načelnikov klubov, ki se posvetuje o nadaljnjih korakih. Schönener je predlagal nezaupnico predsedniku grofu Vettru, kar je bilo pa odklonjeno, ker bi nezaupnica povzročila predsedniško krizo. Ob 1. uri popoldne so torej zborovali predsedniki klubov. Poslali so h grofu Vettru odposlanstvo, ki je zahtevala, da bodi jutri (v sredo) seja državnega zbora. Vetter se je po daljšem obotavljanju udal in je za jutri

Ravnokar je prinesla Franica južino. Posedli so na kupe iz trave nanošene, v sredo skledo, se prekrizali in jeli zajemati. Četinovi so pa razmetavali. Ko so bili gotovi so tudi posedli.

Silvester je skrivaj opazoval Franico. Z be'o jopico, s pisanim do gležjjev dolgim krilom, v sredi z dvema belima roboma, z belo pikastim predpasnikom, koketno nazaj nataknenim, se je sukala krog koscev. Obleka se je prav dražestno prilagala njenemu telesu, da je bila videli prav lepa. Rumen, s črnimi pikami posuti robec na glavi ji je senčil lice pred pekočim solncem. In da bi vi videli to lice?... Ej, mičen obrazek bi zagledali, malce podolgovat; žive rjave oči so ljubeznjivo švigale sem in tja. Ustnice kakor najlepše dozorele jagode, so jih krožile na smeh intupatam pokazale bele zobe. Hô, bila je prava ne pokvarjena podoba slovenske kmečke deklice. — In vse to je videl Silvester ter si predstavljal druge. Moral je nehote priznati, da je lepa in da takšne ne najde nikjer, saj po svojem okusu ne.

Franici pa, ki je tako ošabno odpravila sosedovega, se ni dogodilo nič bolje. Hej, kolikrat je že švignilo oko k oni strani, kjer je sedel Silvester, resen in zamišljen. Vedela je, zakaj in dobro se ji je zdelo in ob enem je obžalovala. Bila je kakor otrok, ki bi rad vse igrade, katere vidi.

Med tem se je seveda razvil pogovor med obojnimi delavci.

„Kaj, Jakob,“ je klical Blaž, „kaj dela stara doma, he?“

„Pusti babe, Blaž, pusti! Saj vem, da ti je hudo, odkar si udovec.“ (Dalje prihodnjik.)

* jopice.